

paa at give Marineministeren en Bemyndigelse til at anvende 57,000 Rd. til Opførelse af en Bygning sælles for Søfortarkivet og det meteorologiske Institut. Det vil neppe være de ærede Medlemmer af Thinget ubekendt, at denne Sag har en Historie, men da der just ikke findes meget til Oplysning om denne Historie i de Aktstykker, der ere forelagte Thinget igjennem Udvalgets Meddelelser til 3die Behandling, tror jeg, at det kunde være ganske hensigtsmæssigt at supplere disse Meddelelser noget; thi jeg kan ikke negte, at det forekommer mig, at den Historie, denne Sag har, frembyder mere end een Side, der vel fortjener Opmærksomhed. Et lille Binfom, hvad der kan være at bemærke om denne Sag, findes i de Linier, der ere indførte Sp. 761—62 i Tillæg B., hvor der er refereret en Skrivelse fra Justitsministeriet til Finansudvalget. Det hedder der, at, efterat det havde viist sig, at den til Søfortarkivet hidtil udsete Grund paa Gammelholm ved Niels Suelis Gade ikke kunde benyttes, nedsatte man en Kommission, der skulde tage Sagen under nærmere Overveielse, at denne Kommission derefter forelagde Tegninger og Overslag osv., men at den Plan, som Kommissionen saaledes fremkom med „har imidlertid, saaledes som det formentlig vil være det ærede Udvalg bekendt igjennem Meddelelser fra Marineministeriet, viist sig utgjennemførlig for Justitsministeriets Vedkommende“. Jeg veed naturligvis ikke, om Justitsministeriet derved har villet antyde, at det kastede Ansvar for, at denne Plan ikke blev gennemført, fra sig. Jeg har aldeles ikke Noget at støtte mig til, hvad Fortolkningen af disse Ord angaar; men jeg vil tillade mig at bemærke for mit Vedkommende, at med det Kjendskab, jeg har til Sagen, vilde jeg finde det ganske i sin Orden, om Justitsministeriet havde fundet det rigtigt saaledes paa en Maade at frigjøre sig for det Ansvar, som kunde være en Følge af den Maade, hvorpaa denne Sag er blevet tagen. Den Kommission, til hvilken der er hentydet, bestod af 3 Medlemmer, hvoraf jeg var det ene. Jeg kjender altsaa Sagen meget nøie og anser mig i dette Dilemma i min Egenskab af Medlem af Folketin-

get at være baade berettiget og forpligtet til at kaste Bys over det Passerede, saa godt som jeg er i Stand til. Kommissionen blev nedsat med den Opgave at undersøge, hvorvidt det lod sig gjøre at tilvejebringe en fælles Bygning for Søfortarkivet og Sø- og Handelsretten, der kunde tilfredsstille de Krav, som fra begge disse Instituters Side maatte stilles; Kommissionen løste sin Opgave saaledes, at den enstemmig fremkom — som det hedder i Justitsministeriets Skrivelse — med Plan og Tegning. Imidlertid fik man at vide, at denne Plan ikke var funden acceptabel, og i Stedet for fremkom der en anden, som det ærede Thing nu kjender, nemlig at forene Søfortarkivet og det meteorologiske Institut. Der blev givet Kommissionen — i det Mindste eet Medlem af Kommissionen — den officielle Forklaring om Grunden til, at man ikke kunde approbere dens Plan, at den gik ud paa Benyttelsen af en stor Del af den kongelige Bedhave, og at altsaa Planens Gjennemførelse som Følge heraf stødte paa Banfælgigheder fra Civillistens Side. Jeg maa tilstaa, at denne Grund overraskede mig og Kommissionen i den højeste Grad. Det er ganske viist, at den Bygning, hvorom der var Spørgsmaal, var foreslaaet at skulle ligge tildels paa den Grund, som den ærede Ordfører betegnede som tilhørende Krigsministeriet — jeg tillader mig for Dyrigt at sætte et stort Spørgsmaal ved denne Udtalelse af den ærede Ordfører om, at Grunden tilhører Krigsministeriet — og dels paa den tilstødende Del af den kongelige Bedhave, der forsaavidt tilhører Civillisten, med et frit Rum foran Bygningen og paa begge Sider af Bygningen. Naar Forslaget gik ud derpaa, var det mest begrundet i Skjønhedshensyn. Man mente — og Enhver, der vil tage de lokale Forhold i Diesyn, vil kunne overbevise sig derom — at en saadan Bygning som den, hvorom der da var Tale, og som den, om hvilken der nu er Tale, naar man vil følge Ministerens nyeste Plan — vil ikke komme til at præsentere sig heldigt, naar den bygges op helt til den ene Side, hvorimod det vilde tage sig langt bedre ud, naar den kom til at ligge midt for den store Bygning, som ligger bagved den Civillisten tilhørende Bedhave og den